

Nr 5-6 1982

BISKOP Bertil Gärtner höll inledningsföredraget på Kyrklig Samlings riksmöte i Göteborg hösten 1982. Rubrik var mötets motto KRISISTUS ÄR HERRE. Följande är ett referat och sammandrag av föredraget byggt på den bandinspelning som gjordes.

Kristus är Herre

MOSES STOD häpen framför den brinnande busken. Han hörde en röst tala till sig, men han visste inte riktigt vem det var. När han fick uppdraget att gå till sitt folk som var trälar i Egypten för att råda dem måste han få bekräftat vem som sände honom. "När jag nu kommer till Israels barn och säger till dem 'era faders gud har sänt mig' och de frågar mig 'vad är hans namn' vad skall jag då svara dem? Gud sade till Moses 'jag är den jag är'."

Gud har alltså inget namn. I varje fall inget vi människor kan uttala. "Jag är den jag är" - det är inte ett namn det är en hemlighet. Människor fick namn, avgudar fick namn, men Gud har inget namn.

I Gamla Testamentets tid stod namnet för hela personligheten. Att känna en persons namn var att i viss mån kunna kontrollera henne.

MEN DEN ENDE guden hade inget namn. Han är den han är. När juden översatte sitt Gamla Testamente till grekiska så översatte han namnet Adonai med Kyrios som betyder Herren. Bakom detta ord ligger tanken på den över allt upphöjde guden som har skapat allting, uppehåller allting, som är alls- mäktig, helig och oåtkomlig för mänsklig makt. Inget mänskligt ord eller namn kan rymma hans personlighet.

Gud sa själv till Moses uppe på berget när Moses ville se Gud: "Mitt ansikte kan du inte få se, ty ingen människa kan se mig och leva." Ansiktet speglar ju personligheten. Gud är alltså inte möjlig för våra ögon att se. Gud i sin upphöjdhet, i sitt majestät och helighet kunde inte han ha ett namn. Men Guds Son, den osynlige Gudens avbild som är sann Gud och sann människa han har ett namn. Han heter Jesus.

INTE ENS UPPE på förklaringsberget fattade lärjungarna vem han verkligen var. Jesus var mer än Mose lag och alla profeterna. Det fattade inte lärjungarna förrän efter uppståndelsen. I påskdagens ljus begrep de att denne Jesus är mer än alla människor.

När Petrus började predika på pingstdagen slog han fast: "Denne Jesus som ni har korsfäst honom har Gud gjort både till Kyrios - Herre och till Messias - Kristus. Den äldsta Kristushymnen vi har bevarad finner vi i Filipperbrevet. Det står: "Gud har upphöjt honom över allting och gett honom det namn som är över alla namn, för att i Jesu namn alla knän skall böja sig och för att alla tungor skall bekänna, Gud Fadern till ära, att Jesus Kristus är Herre. Det är det som ligger i uttrycket, som också är ämnet för mitt föredrag - KRISTUS ÄR HERRE.

SÅ BLIR DET uppenbart att denne Jesus som vi tror på han är både Gud och människa. Han är den största hemlighet som vi känner till. Obegripliga mysterium att Gud Fadern älskade oss så att han sände oss sin Son Jesus, han som är både Messias-Kristus och Herren-Kyrios. Han som äger Guds eget namn.

Låt mig utveckla ytterligare en tanke. Enligt gammaltestamentlig tro bodde Gud i Jerusalems tempel - det allra heligaste. Låt dina ögon natt och dag vara öppna och vända mot detta hus, den plats om vilken Du har sagt "mitt namn skall vara där". Detta tolkades av judarna som att gudsnärvaron fanns där i det allra heligaste. Gud bor i himmelen men hans närvaro var i templet.

Nu finns det i vårt Nya Testamente den tanken att gudsnärvaron på jorden inte längre är koncentrerad till det allra heligaste i templet utan vilar över Kristus, Jesus. Jesus sade: "Riv ner detta tempel så skall jag låta det uppstå igen på tre dagar." Juden sa: I 46 år har man byggt på detta tempel och du skall låta det uppstå igen på tre dagar. "Och så förklarar Johannes evangelisten det med följande ord: "Men det var om sin kropps tempel som han talade."

ALLTSÅ - KRISTI kropp är det nya templet där Guds närvaro vilar när han vandrade här på

jorden och där han är nu i den himmelska härligheten. När vi bekänner att Kristus är Herre så är det inte bara så att Jesus Kristus fått del av Guds namn - han har del i Gud, i Guds härlighet, i Guds helighet. Han är Guds avbild. Guds närvaro var över honom.

Jag har velat framställa detta för att vi alla skall förstå vilken oerhörd hemlighet som ligger i uttrycket KRISTUS ÄR HERRE. Han är inte bara en människa, en profet bland profeter. Han återspeglar Gud. Är den ende som vet vem Gud är. Har uppenbarat Gud. Han är en person i den treenige guden.

Och så frågar vi oss - vad får detta för konsekvenser att Kristus är Herre?

Jo först att han delar all Guds makt och härlighet. Därför ligger det i bekännelsen KRISTUS ÄR HERRE att den kristne erkänner att Jesus Kristus är hans Herre. Erkänner att det inte finns under himmelen något annat namn genom vilket en människa kan bli frälst. Är Kristus hans Herre då lyssnar han till vad Herren säger och vill lyda det.

HÄR MENAR JAG att vi måste vara kristallklara i vår tro, i vår bekännelse och i vårt förhållande. Vi måste lyssna till Herren i Hans ord. Ett av skälen till att det är så svagt andligt liv i många delar av vår kyrka det är detta att man inte har gjort till sitt hjärtas bekännelse KRISTUS ÄR HERRE, min Herre och min Gud. Vi vet det allesammans - Kristus är i de flesta människors liv inte ett centrum. Mycket annat har skjutit Herren åt sidan, flyttat honom till andrahandsplanet. Då blir det också naturligt att man inte heller lyssnar speciellt till vad han säger i Skriften. Skriften handlar inte bara om det som hände, utan om det som är just nu. Det handlar om mig, om världen, om Kristus just nu. Den kristne läser Guds ord därför att Herren är det avgörande i livet. Vad han säger är det viktigaste och inte vid folkopinioner och människomeningar säger. Om en människa inte har mött HERREN Kristus, denna fantastiska verklighet, då är det trögt och oförnuftigt att syssla med gamla texter i Bibeln. Men har man mött Jesus och gjort till sin Tomasbekännelse " min Herre och min Gud", då lyssnar man, då älskar man hans ord och vill lyda det. Om en människa vill att Kristus skall bli herre i hennes liv då blir det alltid fråga om väckelse, omvändelse, syndabekännelse, överlåtelse åt denne Herre.

DEN VÄCKELSE vi möter hos enskilda idag är inte annorlunda än den som var igår eller för 100 år sedan. Det är alltid samma verklighet, Guds ord blir levande, man läser, man lyssnar. Det har märkts rädsla för att väckta människor skulle bli alltför bibeltrogna. De skulle bara ställa till med trassel i församlingarna.

Det finns ingen väckelse, ingen kristusbekännelse, utan att man böjer sig in under Guds Ord. Hur skulle vi kunna oro oss för om vi hör människor bekänna med stor glädje att de åter börjat läsa Skriften och känt igen hur Gud handlar i deras liv.

Det händer alltför ofta idag att man vill frigöra människor från deras bundenhet vid Skriften. Man vill diskutera mer än läsa den och lyda den.

Istället borde man i en andelös kyrka lyssna till vad Herren säger i sitt ord för om Kristus är Herren så är hans ord Guds ord. Vad som är viktigt idag det är att vår kyrka låter sig styras av Kristus som är kyrkans herre, och låter honom och hans ord i allt vara vägledande. Detta att Kristus är Herre betyder att han är vår auktoritet. Han vill ha lydnad, han ställer krav.

HÄR RÖR JAG vid ett andra skäl till varför det andliga livet är svagt i vår kyrka i många delar. Man ogillar i högsta grad auktoritet och lydnad. Ordet auktoritet har en dålig klang i många öron. Det kan bero på att många människor utsatts för en felaktig auktoritet. Människor har missbrukat sin ställning. Auktoriteten är ofta åtföljd av ett krav på lydnad och lydnad är ett annat ord med dålig klang hos många idag.

AUKTORITET - ett laddat ord. Det ställer i centrum en människas förhållande till någon annan, en individs underordnande under en annan. Det är typiskt för vår tid att man inte vill ha auktoritet. Traditioner, normer, etiska krav, den kristna trons krav att ensam äga frälsningen i Jesus Kristus, kyrkans auktoritet vare sig det är Skriften eller biskopar allt ställs under debatt - ifrågasätts. Ofta är reaktionen våldsam. Människor vill inte böja sig under någon auktoritet, inte underordna sig några bud, eller normer.

Det är först när en människa blir berörd i sitt hjärta av Guds ord som hennes ögon kan öppnas för vad som ligger i detta att Gud är den högsta auktoriteten. Att det är Jesus som av Gud gjorts till Herre och att det är Kristi undervisning vi har i den Heliga Skrift. Det är naturligt i vår tid att människor frågar varför Jesus är märkvärdig, varför skall Bibeln vara märkvärdigare än andra böcker.

DET SOM ÄR särskilt oroande i vår tid är de etiska frågorna också i de kristnas led. Kristi auktoritet ifrågasätts. Det har blivit modernt att följa den moraliska princip som kallas situationetik. Det betyder att det är den situation som jag hamnar i som är avgörande för hur jag moraliskt skall handla. Inte Guds ord. Något överordnande ord från Herren får inte vara avgörande, utan det som är lämpligt i situationen är rätt.

Här har vi en kallelse att återupprätta Guds Ords auktoritet, återupprätta 10 Guds bud, återupprätta vad Herren har givit oss i sin undervisning. Vi lever i ett kravlöst samhälle där allas ord skall väga

lika tungt. Men där Kristus är Herre där ställer han krav och det är underbart att han gör det. Kristus som är Herre han vill renhet, han vill klarhet, han vill trohet, han vill lydnad och han vill kärlek. Herren Kristus är den som vill något med människans liv, fylla det med sin kärlek ge krav att följa och uppfylla. Vi behöver alla be mycket om öppnade ögon så att vi ser att Kristus är Herre att han älskar oss att han vill att vi skall följa honom och att han stöder oss där vi går stapplande fram.

JESUS, DET ÄR ett underbart namn. Jesus han är Messias, Kristus. Han äger gudsnamnet Kyrios, Herren. Bed i hans namn. Jesus säger "Vad ni ber fadern om det skall han giva er i mitt namn". Därför att i hans namn ryms hela Guds härlighet, hans makt och hans kraft. Allt vad Jesus är vad han har gjort och allt vad han äger det ryms i hans namn. Gud har skrivit under många löftesord med Jesu namn. Jesus ställer sina resurser till förfogande till förlåtelse till gemenskap och vägledning för han är Herren själv.

Jag är med er alla dagar - vilket gränslöst löfte. Vilken frimodighet det ligger i detta. Jesus Kristus är inte långt ifrån någon enda av oss och därför är det så viktigt att vi får öppnade ögon och kan se att han är Herre. Kristus är Herre - därför är hans namn så mäktigt så kraftigt så verkningsfullt så överflödande av glädje och värme.